

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Groningen

Afdeling bestuursrecht

zaaknummer: AWB 14/20020

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 16 september 2014 in de zaak tussen

ser,
geboren op :
van Somalische nationaliteit,
V-nummer:
gemachtigde: mr. H.M.A. Breuls,

en

de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, verweerder,
(gemachtigde: R. Zandbelt).

Procesverloop

Bij besluit van 28 augustus 2014 (het bestreden besluit) heeft verweerder eiser in vreemdelingenbewaring gesteld.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld en de rechtbank hierbij verzocht om toekenning van schadevergoeding.

Bij faxbericht van 8 september 2014 heeft verweerder nadere stukken ingezonden en nadere informatie verstrekt.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 9 september 2014. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was een tolk aanwezig in de Somalische taal.

Overwegingen

1.

Eiser is op 28 augustus 2014 na overname van de Duitse autoriteiten opgehouden op de Post KMar te Winschoten en werd aldaar om 11:20 uur opgehouden. Eiser is vervolgens in vreemdelingenbewaring gesteld.

zaaknummer: AWB 14/20020

blad 2

2.

Eiser is bij het bestreden besluit in bewaring gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

Volgens verweerder wordt deze maatregel gevorderd in het belang van de openbare orde omdat het risico bestaat dat eiser zich zal onttrekken aan het toezicht en/of omdat hij de voorbereiding van het vertrek of de uitzetting ontwijkt of belemmert. Verweerder heeft hieraan ten grondslag gelegd dat eiser:

- Nederland niet op de voorgeschreven wijze is binnengekomen, dan wel een poging daartoe heeft gedaan;
- zich in strijd met de Vreemdelingenwetgeving gedurende enige tijd aan het toezicht op vreemdelingen heeft onttrokken;
- eerder een visum, besluit, kennisgeving of aanzegging heeft ontvangen waaruit de plicht Nederland te verlaten blijkt en hij daaraan niet uit eigen beweging binnen de daarin besloten of gestelde termijn gevolg heeft gegeven;
- tot ongewenst vreemdeling is verklaard als bedoeld in artikel 67 van de Wet of tegen hem een inreisverbod is uitgevaardigd met toepassing van artikel 66a, zevende lid, van de Wet;
- zich niet aan een of meer andere voor hem geldende verplichtingen van hoofdstuk 4 heeft gehouden;
- meerdere aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning heeft ingediend die niet tot verlening van een verblijfsvergunning hebben geleid;
- geen vaste woon- of verblijfplaats heeft;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder van de zware feiten de grond dat eiser tot ongewenst vreemdeling zou zijn verklaard, laten vervallen.

3.

De gemachtigde van eiser heeft ter zitting naar voren gebracht dat de aan de maatregel ten grondslag gelegde gronden de maatregel van bewaring niet kunnen dragen. Daartoe heeft de gemachtigde van eiser aangevoerd dat eiser Nederland wel heeft verlaten en dat eiser een Dublin claimant is. Zo heeft eiser in maart 2013 de aanzegging gekregen om Nederland te verlaten en dat heeft hij ook gedaan. Eiser is door Duitsland over de grens gezet naar Nederland. Ten aanzien van de lichte feiten is aangevoerd dat deze zien van toepassing zijn op vrijwel iedere asielzoeker.

3.1.

De gemachtigde van verweerder heeft zich daarop ter zitting – gemotiveerd – op het standpunt gesteld dat de aan de maatregel ten grondslag gelegde gronden wel degelijk de maatregel van bewaring kunnen dragen. Eiser is zonder geldige documenten naar Nederland gekomen. Eiser heeft zich aan toezicht onttrokken. Dit ziet op de periode tussen de asielaanvragen. Daarnaast blijkt uit het dossier dat er meerdere besluiten zijn waaruit de plicht bestaat Nederland te verlaten en eiser daaraan niet uit eigen beweging binnen de daarin besloten of gestelde termijn gevolg heeft gegeven. Ten aanzien van de lichte feiten is naar voren gebracht dat de gronden geïndividualiseerd zijn en toegespitst op eiser.

4.

De rechtbank kan zich vinden in het onder 3.1. weergegeven toelichting van verweerder op de gronden. Voornoemde gronden zijn, samen met de toelichting van verweerder en in

zaaknummer: AWB 14/20020

blad 3

samenhang bezien met de door eiser niet bestreden lichte feiten naar het oordeel van de rechtbank voldoende om aan te nemen dat het risico bestaat dat eiser zich zal onttrekken aan het toezicht. Zo is niet bestreden dat eiser zonder geldige documenten naar Nederland is gekomen en hij zich enige tijd aan het toezicht heeft onttrokken. Dat sommige gronden op vrijwel iedere asielzoeker van toepassing zijn, maakt niet dat deze eiser niet kunnen worden tegengeworpen.

5.

De gemachtigde van eiser heeft voorts aangevoerd dat er geen zicht op uitzetting naar Zuid-Somalië is. De laatste stand van zaken van de gesprekken die tussen verweerder en de Somalische autoriteiten worden gevoerd, is onduidelijk. In november 2013 heeft de laatste gedwongen uitzetting plaatsgevonden.

Gewezen wordt op een brief van 10 juni 2014 waarin verweerder de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) inlichtingen heeft verstrekt over het zicht op uitzetting naar Somalië. Daarna is reactie aan de kant van de Somalische autoriteiten uitgebleven.

5.1.

De gemachtigde van verweerder heeft naar voren gebracht dat thans nog sprake is van zicht op uitzetting naar Somalië. Uit de brief van 10 juni 2014 blijkt dat op 30 april 2014 een gesprek heeft plaatsgevonden tussen de Nederlandse ambassade in Nairobi en de Somalische autoriteiten over Somalische vreemdelingen en de gedwongen terugkeer daarvan. Dit overleg heeft geleid tot een toezegging van de Somalische autoriteiten dat binnen een maand, nader uitsluitsel zal worden gegeven over de mogelijkheden van gedwongen terugkeer en op 21 mei 2014 en op 16 juni 2014 is hierover vanuit de Nederlandse ambassade gerappelleerd. Eind juli 2014 heeft een gesprek met de Somalische premier plaatsgevonden. Een reactie van de Somalische autoriteiten is nog niet verkregen. Een vervolgspraak staat gepland in september 2014.

Daarnaast wijst de gemachtigde van verweerder erop dat eerder dit jaar een Somalische piraat gedwongen is verwijderd.

6.

De rechtbank is van oordeel dat, ondanks dat er tot op heden geen reactie is van de Somalische autoriteiten naar aanleiding van het overleg op 30 april 2014, er nog sprake is van zicht op uitzetting. Verweerder heeft tweemaal bij de Somalische autoriteiten gerappelleerd op hoog niveau. De rechtbank acht tevens van belang dat een vervolgspraak staat gepland in september 2014 en verweerder bij de uitzetting afhankelijk is van de medewerking van de Somalische autoriteiten. Op dit moment kan dan ook nog niet worden gezegd dat het zicht op uitzetting naar Somalië in zijn algemeenheid ontbreekt. Gelet op de omstandigheid dat de laatste reguliere uitzetting in november vorig jaar heeft plaatsgevonden acht de rechtbank het wel van groot belang dat verweerder na de vervolgspraak in september 2014 de vinger aan de pols houdt en snel actie onderneemt in het geval de afspraak om wat voor reden dan ook geen doorgang zal vinden of niet tot concrete resultaten leidt.

7.

Gelet op hetgeen hierboven is overwogen is de rechtbank van oordeel dat het bestreden besluit rechtmatig is.

zaaknummer: AWB 14/20020

blad 4

8. Het beroep is ongegrond.
9. De rechtbank wijst het verzoek om schadevergoeding af.
10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing**De rechtbank:**

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.H. Kielman, rechter, in aanwezigheid van mr. F. Aissa, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 16 september 2014

griffier

rechter

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen één week na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Afschrift verzonden aan partijen op:

16 SEP 2014